

**ALEXANDRO JODOROWSKY,
FRANÇOIS BOUCQ**

„Księżycowa Gęba”

WYDAWNICTWO EGMONT, Warszawa 2007

Specjalnością Alexandro Jodorowsky'ego są specyficzne projekcje społecznych antyutopii. Swoją ulubioną gatunek fikcji uprawia on z niewyczerpaną inwencją, jednak we wszystkich jego dziełach tego typu jak echo powracają wspólne wątki: totalitarne parareligie i pokręcone systemy polityczne, zdehumanizowana technologia, dekadencja i wszelkiego rodzaju dewiacje psychiczne. Światy Jodorowsky'ego są wstrętne, zbrodnicze i nieludzkie. Ich stałym elementem jest również Sprawiedliwy, ni to Mesjasz,

ni Świący, ni Odkupiciel, czasem zwykły człowiek, który ocalał w sobie iskrę Czystości. Można komiksy Jodorowsky'ego odczytywać także jako alegorię współczesnego świata – alegorię nader gorzką. Przejawiają się w jego pracach doświadczenia zbrodni nazizmu i stalinizmu, presja kostycznej religijności i wszystkich krwawych wojen i reżimów, w które obfituje ostatnie pięćdziesięciolecie. „Księżycowa Gęba” (z rysunkami Boucq) to wizja świata po gigantycznej katastrofie. Rozgrywa się na osamotnionej wyspie otoczonej radioaktywnym oceanem, rządzonej przez parafaszystowski reżim... Republiki Jajecznej! Żyjący w dziwacznej symbiozie wiecznej wojny ze społecznością kłoszardów-rebeliantów. Zbawienie dla tego pokręconego świata przynosi główny bohater Borrado, tytułowy Księżycowa Gęba, który jest chyba swoistą emanacją Stwórcy. Jak prawie zawsze u Jodorowsky'ego – najwyższa klasa.

M.K.